

DIRİLİŞ POSTASI

Cumhurbaşkanı Erdoğan konuşuyor

Makale Yazısı - 26 Eyl 2017 - 17:14

Bediüzzaman

Senai Demirci

Arşiv Yazarı

[Makaleyi Dinle](#)
[Mesaj Gönder](#)

Adını kalınca bir kitabın üzerinde ilk gördüğümde, on dört yaşındaydım. Kitapların rengi dikkatimi çekmişti. Kırmızı! Hâlbuki “dinî kitaplar” ya siyah ya koyu yeşil renkte olurdu yetmişli yıllarda. Şaşkındım. Kimliğimi bulmaya çalışıyordum. Ömür boyu yürüyüşümün karar arifesindeydim. Her sabah dükkânı açmaya giderken “işte bu!” diye aldığım bir kitap, beni öğleye kalmadan hayal kırıklığına uğrattıyordu.

İkinci şaşkınlığımı kırmızı kitaplardan birinden okunan bahsin ilk cümlelerini okuduğumda yaşadım. “Namaz kılmak hiç bitmediğinden usanç veriyor!” diyen muhatabının cümlesini, benim kendime bile sormaktan korktuğum cürette alıntılıyordu. “Her gün her gün beşer defa...” Buna verdiği cevap daha da şaşırtıcıydı. “Hadi oradan, namaz farz bir kere!” “Kılmazsan cehennemde yanarsın!” yollu üstenci ve tehditkâr üslup yerine, “benim nefsim de aynı şeyleri söylüyor, önce kendimi ikna edeyim, sen dinle!” diyen empatik üslupla anlatmayı tercih ediyordu.

Üniversite yıllarında yaşadım üçüncü ve en derin şaşkınlığı. Risale-i Nur’un o alışık olduğum “dinî kitaplar”dan olmadığını fark ettim. Dinin bilgisini çoğaltan, ibadetin şekillerini tekrarlayan geleneksel müfredatın dışındaydı. Dinin kendisini anlatıyor, ibadetin kalıbını başka kitaplara bırakıyor, ibadetin kalbinin çırpınışlarını duymamızı istiyordu. İhtişam karşısındaki hayret duygumuzu geliştirmeyi hedefliyor, iyiliğe minnetle mukabele etme güzelliğini çağırıyordu. Hakikat heyecanını, hayret sıcaklığını, minnet titreşimini, hece hece nabzımıza indiriyordu. Peşinen iman ettiğini varsayan, iman etme işini tamamladığını sanan Müslümanlar’a, “Haydi yeni baştan iman edelim!” diyordu. “Ey iman edenler, iman edin!” mealli ayetin anlam kökünden taze fikir dalları çıkarıyordu.

Dördüncü şaşkınlığımı ise Bediüzzaman’ın Kur’ân ve sünnet karşısında bir müfessirden farklı bir duruşla durduğunu fark etmemle yaşadım. Rus cephesinde vatan müdafaası için at sırtında savaşırken Arapça telif ettiği İşara’tü’l İ’caz ile bihakkın ortaya koyduğu müfessirliğini, “Ankara’da en kara bir halet gördüm” dediği gün bırakmış ve sine-i hakikate sığınırçasına Van’da Erek Dağı eteklerinde inzivaya çekilmişti. Birinci Söz’le başlattığı Kur’ân’ı anlama, sünneti diri tutma yöntemi, hakikatle yüzleşmenin canlı kayıtları olarak önümüzde duruyor. İlk tanıdığımda keyfini sürdüğü o empatik yaklaşımı, tefsirin terimleriyle değil de, insan tekinin Söz ve Varlık karşısındaki heyecanını sade bir dille aktarmasıyla başlamıştı. İddiasızdı ve yüksek perdeden konuşmuyordu. Hâlbuki istese konuşurdu ve kendini zindanlara ve sürgünlere mahkûm eden o günkü rejimin gözünde makbul bile sayılabilirdi.

Tam kırk yıldır o “kırmızı kitaplar”ın dergâhında talim ediyorum. Şaşkınlıklarım henüz bitmiş değil.

Muhtemelen daha yeni şaşkınlıklar bekliyor beni. Şaşırılmayı seviyorum! En güçlü sünnettir hayret etmek!

Önümüzdeki pazar günü Haliç Kongre Merkezi'nde Uluslararası Bediüzzaman Sempozyumu var. Kısmetse orada olacağım. Sempozyuma katkıda bulunan muhtelif bilim adamlarının yanı sıra, salonu doldurması beklenen ümmi kalabalığın sessiz şahitliğini şaşkınlıklarımın bir uzantısı olarak okuyabilirsiniz.

Şefkat yüklü diliyle hikmeti konuşan, insanın temel acılarına hürmet ederek yazan Bediüzzaman'a ekmek su gibi ihtiyaç duyduğumuz günlerdeyiz. İnsana ne lazımsa, onu tahrip ve tahrif etmekle bilinen şer odaklarının Risale-i Nur'a FETÖ üzerinden uyguladığı sürekli ve sistematik karartmadan anlayın ki, Risale-i Nur bize lâzım. İnsanlığa lazım. Taassubumdan yazıyorsam taş olayım. Bu önemli, çok önemli...

Tarihin yeni krizlere gebe kaldığı şu eşikte, can alıcı bir yerde duruyor Bediüzzaman. İnsanı düştüğü yerden kaldıran diri ve duru üslubu canlı tutuyor. Hazır Müslümanlığımız üzerinden söz söylemek yerine, her defasında sıfırdan başlayan, insan yanımızdan tutarak ayağa kaldıran sözler söylüyor. İnsanın iç sızılarını gören, gönlünde saklı âh'ları duyan, varoluş sancularına ihtimam gösteren, o empatik üslubu her kalbe kolayca nüfuz ediyor. Kırk yıl önce benim yaşadığımdan daha şaşkın olan bugünkü muhtaçların merhamete daha çok ihtiyacı var kanaatimce. Benim o gün duyduğum empatik dili iliklerine kadar duymak istiyorlar.

Diyeceğim o ki, Taif'de taşlanırken "Onlar bilmiyorlar yâ Rab!" diyen nebevi merhameti kuşanılarak, önceki bilgelerin birikiminden süzülerek, zulümleri ve imkânsızlıkları bahane etmeden, sessizce ve kararlılıkla kurulan "şefkat yüklü bilgelik" sofrasına buyurun. "Ne olursan ol, gel!" çağrısını duyun! Kapı herkese açık...

YAZARIN DİĞER YAZILARI

İşgal mi dediniz?

Cemal Kaşıkçı'yı hacca gönderir misiniz?

Cemal Kaşıkçı'yı hacca gönderir misiniz?

"Cemal Etkisi"

Pardon!

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Senai Demirci](#)
26 Eylül 2017

Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

Ankete Katıl

Yanlışlıkla

Zeki Bulduk

Bu bizim savaşımız değil

Öznur Küçük Sirene

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Kuruluř Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliř Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

